

РОЗДІЛ 3 СПЕЦІАЛЬНА ОСВІТА

УДК 37.016:[911.3:33]+[911.3:30]:[37.017:[159.955:159.937.52]:37.091.3-049.7](045)

DOI <https://doi.org/10.32782/apv/2025.5.25>

Оксана БРАСЛАВСЬКА

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри географії та туризму, Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького, вул. Наукового містечка, 59, м. Запоріжжя, Україна, 69000; професор кафедри географії та туризму, Закарпатський угорський університет ім. Ференца Ракоці II, пл. Кошута, 6, м. Берегове, Закарпатська обл., Україна, 90202

ORCID: 0000-0003-0852-686X

Бібліографічний опис статті: Браславська, О. (2025). Використання кейс-методу у формуванні просторового мислення учнів у процесі вивчення економічної та соціальної географії. *Acta Paedagogica Volynienses*, 5, 181–187, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.5.25>

ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ У ФОРМУВАННІ ПРОСТОРОВОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ГЕОГРАФІЇ

У статті розглянуто особливості застосування кейс-методу у процесі формування просторового мислення учнів у процесі вивчення економічної та соціальної географії. Просторове мислення визначено як ключову складову географічної освіти, що забезпечує здатність учнів до комплексного аналізу територіальних процесів, встановлення причинно-наслідкових зв'язків та прогнозування соціально-економічного розвитку. Підкреслено, що традиційні методи навчання не завжди дозволяють ефективно розвивати цей вид мислення, тому актуалізується потреба у використанні інноваційних технологій. Однією з найбільш результативних у цьому контексті є кейс-метод, що передбачає розв'язання навчальних ситуацій, побудованих на основі реальних або змодельованих проблем. Проаналізовано методику впровадження кейсів у курс економічної та соціальної географії, зокрема етапи роботи: постановка проблеми, аналіз різних джерел інформації (картографічних, статистичних, текстових), обговорення варіантів рішень та презентація результатів. Показано, що робота з кейсами сприяє розвитку критичного та прогностичного компонентів просторового мислення, формує аналітичні та комунікативні навички учнів. Особливу увагу приділено використанню цифрових ресурсів, які розширюють можливості кейс-технологій та роблять їх більш наближеними до реальних потреб суспільства. Визначено виклики впровадження кейс-методу у шкільну практику: недостатня кількість навчально-методичних матеріалів, обмежені часові рамки уроків, недостатня підготовка вчителів. Перспективи подальшого розвитку пов'язані зі створенням банку географічних кейсів, інтеграцією цифрових технологій та системною підготовкою майбутніх педагогів. Запропоновано методичні рекомендації щодо організації навчального процесу з використанням кейсів, які сприятимуть більш ефективному формуванню просторового мислення школярів та підвищенню якості географічної освіти.

Ключові слова: кейс-метод, просторове мислення, економічна та соціальна географія, інноваційні технології навчання; цифровізація освіти; критичне мислення; професійна підготовка майбутнього вчителя.

Oksana BRASLAVSKA

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor at the Department of Geography and Tourism, Bogdan Khmelnitsky Melitopol State Pedagogical University, Naukovoho mistechka str., 59, Zaporizhzhia, Ukraine, 69000; Professor at the Department of Geography and Tourism, Ferenc Racoczi II Transcarpathian Hungarian University, Koshuta Sq., 6, Berehove, Transcarpathian region, Ukraine, 90202

ORCID: 0000-0003-0852-686X

To cite this article: Braslavska, O. (2025). Vykorystannia keis-metodu u formuvanni prostorovoho myslennia uchniv u protsesi vyvchennia ekonomichnoi ta sotsialnoi heohrafiï [The use of the case method in the formation of spatial thinking of students in the process of studying economic and social geography]. *Acta Paedagogica Volynienses*, 5, 181–187, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.5.25>

USE OF CASE METHOD IN FORMING STUDENTS' SPATIAL THINKING IN THE PROCESS OF STUDYING ECONOMIC AND SOCIAL GEOGRAPHY

The article examines the peculiarities of applying the case method in the process of developing students' spatial thinking while studying economic and social geography. Spatial thinking is defined as a key component of geographical education that ensures students' ability to perform a comprehensive analysis of territorial processes, identify cause-and-effect relationships, and predict socio-economic development. It is emphasized that traditional teaching methods do not always provide sufficient opportunities for the effective development of this type of thinking, which makes the use of innovative technologies essential. One of the most effective approaches in this regard is the case method, which involves solving educational situations based on real or simulated problems. The article analyzes the methodology of implementing cases in the course of economic and social geography, particularly the stages of work: problem setting, analysis of diverse information sources (cartographic, statistical, and textual), discussion of possible solutions, and presentation of results. It is demonstrated that working with cases contributes to the development of both critical and prognostic components of spatial thinking, while also forming analytical and communicative skills among students. Special attention is paid to the integration of digital resources, which significantly expand the potential of case technologies and make them more relevant to the real needs of society. The challenges of implementing the case method in school practice are identified: insufficient number of high-quality educational cases, limited lesson time, and lack of teachers' readiness for systematic application of this technology. Prospects for further development are related to the creation of a bank of geographical cases, the integration of digital technologies, and the systematic preparation of future teachers. The author provides methodological recommendations for the organization of the learning process using the case method, which will contribute to the effective formation of students' spatial thinking and improvement of the overall quality of geographical education.

Key words: case method; spatial thinking; economic and social geography; innovative teaching technologies; digitalization of education; critical thinking; teacher training.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізації, цифровізації та впровадження компетентнісного підходу важливим завданням освіти є формування в учнів просторового мислення. Воно забезпечує розуміння закономірностей розташування об'єктів, явищ і процесів, їхніх взаємозв'язків, а також умінь моделювати та прогнозувати соціально-економічні зміни на різних територіальних рівнях.

Традиційна методика викладання економічної та соціальної географії часто залишається репродуктивною, орієнтованою на відтворення знань, що стримує розвиток аналітичних умінь і знижує мотивацію до навчання. Для підвищення ефективності географічної освіти необхідно застосовувати інноваційні методи, які стимулюють пізнавальну активність, критичне мислення й умінь працювати з різними типами інформації.

Одним із найрезультативніших підходів є кейс-метод, що поєднує навчальний зміст із реальними або змодельованими практичними ситуаціями, які потребують аналізу та прийняття рішень. Робота з кейсами сприяє розвитку аналітичного, комунікативного й критичного мислення, навичок співпраці та аргументованого захисту позиції (Вішнікіна, 2023).

Попри очевидні переваги, системність використання кейс-методу у шкільній географії залишається недостатньою. Серед основних проблем – брак методичного забезпечення, нестача адаптованих кейсів і досвіду їх використання вчителями. Водночас дослідження доводять, що кейс-технології підвищують професійну компетентність педагогів і стимулюють інноваційну діяльність (Козак, 2015).

Таким чином, проблема дослідження полягає у визначенні педагогічних умов та шляхів ефективного впровадження кейс-методу у процес навчання економічної та соціальної географії. Це дасть змогу системно формувати просторове мислення школярів, що відповідає сучасним вимогам освітньої політики та завданням підготовки конкурентоспроможної особистості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика застосування кейс-методу активно обговорюється як у вітчизняних, так і в зарубіжних педагогічних дослідженнях. Особливої уваги заслуговують публікації, присвячені підготовці майбутніх учителів географії до використання інноваційних методів. Т. Андрійчук, Р. Власенко наголошують, що залучення здобувачів до роботи з кейсами під час вивчення фахових дисциплін формує у них здатність моделювати педагогічні ситуації, розвивати навички критичного мислення та просторового аналізу (Андрійчук, 2024). Це підтверджує потребу у системному впровадженні кейсів у навчальні програми педагогічних університетів.

В українській освіті питання становлення та розвитку кейс-методу простежується у працях, що висвітлюють як історію його впровадження, так і сучасні тенденції. Системний аналіз траєкторії поширення кейсових технологій в Україні подає Ю. Сурмін, окреслюючи інституційні та організаційні умови їхнього зростання й бар'єри масштабування в освітніх практиках (Сурмін, 2015). Паралельно методичні студії фокусуються на конкретних інструментах і формах уроку, зокрема на доборі матеріалів, типології кейсів та способах оцінювання навчальних результатів.

Окремий напрям дослідження типології й класифікацій кейсів. Праці С. Ковальнової пропонують різні підходи до систематизації (за джерелом даних, ступенем проблемності, способом організації взаємодії тощо), що важливо для цілеспрямованого формування компетентностей і добору відповідних форм оцінювання (Ковальова, 2014). Автор акцентує на труднощах упровадження: браку якісних локалізованих кейсів, часових витратах на їх підготовку, потребі у навчально-методичному супроводі та підвищенні кваліфікації вчителів.

У площині шкільної географічної освіти сучасні публікації фіксують змінення від репро-

дуктивних форм до дослідницько-проектних, у яких кейси є центральним механізмом розвитку предметних і ключових компетентностей. Л. Вішнікіна та Л. Галушка конкретизують методiku роботи на уроці географії (структура кейсу, інструкції, ролі учасників, інтеграція картографічних ресурсів і статистики) та демонструє можливості формування просторового мислення через аналіз територіально-економічних ситуацій (Вішнікіна і Галушка, 2023). Емпіричні напрацювання щодо застосування кейсів у профільній школі з акцентом на географічний зміст подає М. Мельничук, який дає практичні сценарії уроків і підходи до оцінювання результатів (Мельничук, 2024).

Методичні аспекти впровадження кейс-методу у професійну підготовку майбутніх учителів географії докладно аналізує С. Ковальова. Вона виокремлює як переваги технології (розвиток самостійності, навичок аргументації, групової взаємодії), так і труднощі, зокрема обмежену кількість якісних навчальних кейсів та потребу у методичному супроводі для вчителів (Ковальова, 2017).

Значний інтерес викликає також адаптація кейс-технологій для роботи в початковій школі. Праця Ю. Плюща демонструє, що кейси можна ефективно використовувати не лише на старших етапах навчання, а й у початковій школі для формування комунікативних та аналітичних умінь дітей (Плющ, 2018). Це свідчить про універсальність методу та можливість його застосування на різних освітніх рівнях.

У сучасному освітньому дискурсі важливим вектором є поєднання кейс-методу з розвитком критичного мислення в умовах цифровізації. О. Шелевер, О. Ступак і Н. Пшенична доводять, що кейс-технології у цифровому середовищі сприяють не лише аналізу фактів, а й формуванню вміння працювати з інформацією, перевіряти її достовірність, будувати аргументацію та приймати обґрунтовані рішення (Шелевер та ін., 2024). Це підкреслює потенціал кейсів як інструменту, що відповідає вимогам сучасної освіти та суспільства.

Поряд із позитивними результатами дослідники відзначають і низку методичних проблем. Зокрема, наголошується на потребі створення банку географічних кейсів із локальним і регіональним змістом, визначення єдиних стандартів для кейс-пакетів – структури даних, карт,

запитань та критеріїв оцінювання. Важливим завданням є також підготовка вчителя-тьютора, здатного фасилітувати обговорення, організовувати групову взаємодію й здійснювати формувальне оцінювання, а також інтеграція кейсів у загальну модель навчальної програми з економічної та соціальної географії.

Метою статті є обґрунтування значення кейс-методу як інноваційного засобу формування просторового мислення учнів у процесі вивчення економічної та соціальної географії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Формування просторового мислення є одним із ключових завдань сучасної географічної освіти, адже воно забезпечує здатність учнів аналізувати просторові відносини, закономірності розміщення природних і соціально-економічних об'єктів, а також прогнозувати можливі зміни. Це комплекс когнітивних процесів, що поєднує зорово-образне сприйняття, аналітичне мислення та вміння працювати з картографічними моделями, статистичними матеріалами й цифровими ресурсами.

Розвиток просторового мислення можливий лише за системного використання завдань, що вимагають застосування знань у практичних ситуаціях – аналітичних вправ, проблемних питань, дослідницьких робіт. Просторове мислення формується не лише через роботу з готовими картами, а й у процесі самостійного створення учнями моделей і встановлення причинно-наслідкових зв'язків.

Вивчення економічної та соціальної географії відкриває широкі можливості для його розвитку. Аналіз господарської структури регіону дає змогу виявити взаємозв'язки між природними ресурсами, населенням і виробництвом; дослідження урбанізації – зрозуміти вплив міст на навколишні території; розгляд глобалізаційних процесів – оцінити роль країн у світовій економіці.

Інтеграція цифрових технологій – геоінформаційних систем, інтерактивних карт, статистичних баз – значно розширює можливості роботи з просторовою інформацією та сприяє розвитку дослідницьких навичок (Шелевер, 2024).

Отже, розвиток просторового мислення потребує впровадження інноваційних технологій навчання, серед яких провідне місце посідає кейс-метод.

Кейс-метод є ефективною технологією проблемно-орієнтованого навчання, що активізує пізнавальну діяльність учнів і розвиває їхні компетентності. Він передбачає створення навчальних ситуацій, які відображають реальні або змодельовані проблеми та потребують пошуку рішень на основі аналізу різних джерел інформації (Власенко, 2024).

У науково-педагогічній літературі кейс-метод визначається як інноваційний підхід, що поєднує теоретичні знання з практичною діяльністю, формує вміння критично оцінювати інформацію та аргументовано робити висновки. Робота з кейсами розвиває критичне й аналітичне мислення, комунікативні навички та здатність до співпраці.

Застосування кейсів сприяє індивідуалізації навчання, розвитку дослідницьких умінь і організації командної роботи, що відповідає сучасним освітнім пріоритетам.

У географічній освіті кейс-метод має особливе значення, адже дозволяє учням моделювати реальні територіальні ситуації – розміщення виробництва, аналіз міграцій чи туристичного потенціалу. Така діяльність формує просторово-аналітичне мислення, вміння встановлювати причинно-наслідкові зв'язки та прогнозувати соціально-економічні зміни (Вішнікіна і Галушка, 2023). Інтеграція кейсів сприяє переходу від засвоєння фактів до формування компетентностей, необхідних сучасному суспільству (Ковальова, 2017).

Кейс-метод універсальний: його ефективно застосовують на всіх рівнях освіти – від початкової до вищої. Це робить його важливим інструментом неперервного навчання.

Ефективність методу визначається якісною методичною організацією, що враховує зміст курсу й вік учнів. Основою є проблемна ситуація, яка містить статистичні, картографічні та текстові дані для аналізу. Учні самостійно опрацьовують інформацію, формулюють висновки та презентують результати.

Робота з кейсами у курсі економічної та соціальної географії включає кілька етапів, що забезпечують поступовий розвиток пізнавальної активності учнів. Спершу вчитель добирає актуальні матеріали, формулює проблему та завдання, які мотивують до пошуку рішень. Проблема ситуація має бути близькою до

реального життя, що підвищує зацікавленість і практичну цінність навчання.

На етапі аналізу інформації учні працюють із картами, статистичними таблицями, схемами, встановлюючи взаємозв'язки між явищами у територіальному аспекті. Колективне обговорення сприяє розвитку просторового та критичного мислення, комунікативних і соціальних компетентностей.

Завершальним етапом є презентація результатів – у вигляді виступу, карти, схеми чи мультимедійної роботи. Рефлексія допомагає оцінити ефективність рішень і закріпити навички роботи з просторовою інформацією.

У курсі економічної та соціальної географії кейси можуть мати різну дидактичну спрямованість – від аналізу економічних проблем до розгляду соціальних чи культурних аспектів. Наприклад, вивчення транспортної системи регіону дає змогу оцінити її ефективність і запропонувати шляхи вдосконалення; аналіз міграційних процесів формує розуміння їхніх причин і наслідків; дослідження туристичного потенціалу спонукає до створення власних стратегій розвитку територій. Такі завдання допомагають учням застосовувати знання на практиці й формують навички прийняття рішень, що відповідає вимогам сучасної освіти.

Методика застосування кейс-методу у навчанні економічної та соціальної географії демонструє значний потенціал для вдосконалення освітнього процесу та розвитку просторового мислення учнів. Цей метод поєднує теоретичні знання з аналізом практичних ситуацій, що стимулює формування аналітичних і прогностичних умінь. Робота з картами, статистикою, просторовими моделями розвиває здатність бачити взаємозв'язки між явищами, оцінювати їхні наслідки й аргументовано робити висновки.

Залучення учнів до обговорення реальних територіальних проблем активізує критичне мислення та сприяє формуванню вміння аналізувати просторові взаємозв'язки. Поєднання кейс-методу з цифровими ресурсами розширює можливості для роботи з великими обсягами інформації та підвищує інформаційну культуру школярів.

Кейс-метод є ефективним інструментом реалізації компетентнісного підходу, однак його системне використання у шкільній практиці

залишається обмеженим через брак якісно розроблених кейсів, методичного забезпечення та недостатню готовність педагогів. Впровадження цієї технології також ускладнюють часові рамки навчального процесу.

Перспективними напрямками розвитку є створення банку географічних кейсів, адаптованих до навчальних програм, та інтеграція цифрових технологій у їх структуру. Використання інтерактивних карт, геоінформаційних систем і статистичних онлайн-баз забезпечує практико-орієнтований характер навчання. Важливим завданням стає підготовка майбутніх учителів до ефективного використання кейсів у навчальному процесі.

Підвищення результативності впровадження кейс-методу можливе за умов ретельного добору навчальних ситуацій, що відповідають змісту програми та відображають актуальні соціально-економічні процеси. Кейс має містити карти, статистику, графіки, текстові описи, що стимулюють розвиток просторового мислення. Робота з кейсом має поєднувати індивідуальні та групові форми діяльності, сприяючи розвитку комунікативних навичок і культури дискусії.

Інтеграція цифрових ресурсів у структуру кейсів – важливий чинник їх ефективності. Використання геоінформаційних систем і статистичних баз формує навички роботи з просторовими даними та підвищує інформаційну грамотність учнів.

Оцінювання результатів роботи з кейсами доцільно здійснювати за комплексними критеріями: враховувати не лише правильність рішення, а й логіку міркувань, аргументованість висновків, уміння працювати з картографічними й статистичними матеріалами та якість представлення результатів. Такий підхід сприяє розвитку критичного мислення й умінню рефлексувати власну діяльність.

З огляду на особливості навчального процесу, кейс-метод доцільно впроваджувати поступово: від коротких завдань із чітким алгоритмом виконання – до комплексних кейсів, що потребують глибокого аналізу та пошуку альтернативних рішень. Обов'язковим елементом є рефлексія, під час якої учні оцінюють власні результати, обговорюють труднощі та визначають шляхи вдосконалення.

Реалізація таких підходів забезпечить системне застосування кейс-методу у вивченні

економічної та соціальної географії, сприятиме формуванню просторового мислення, підвищенню пізнавальної активності школярів і наближенню навчання до вимог компетентної освіти.

Висновки. Просторове мислення є базовою компетентністю у географічній освіті, що забезпечує здатність учнів до аналізу та прогнозування соціально-економічних процесів. Кейс-метод довів свою ефективність як іннова-

ційна технологія, що поєднує теорію з практикою, стимулює критичне мислення та формує навички роботи з просторовою інформацією.

Його застосування у курсі економічної та соціальної географії сприяє розвитку аналітичних і прогностичних умінь, проте потребує належного методичного забезпечення та підготовки педагогів. Подальші перспективи пов'язані з розробкою якісних навчальних кейсів і інтеграцією цифрових ресурсів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Андрійчук Т., Власенко Р. Особливості використання інноваційних технологій у процесі підготовки майбутнього учителя географії. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2024. Т. 12, № 9. С. 7–14.
2. Бакланова Н. М. Кейс-метод, як інноваційний метод в сучасному педагогічному процесі. *Новий вимір науки та освіти. Педагогіка і психологія*. 2018. VI (68), Вип. 164. URL: <http://doi.org/10.31174/SEND-PP2018-164VI68-01>.
3. Вішнікіна Л. П., Галушка Л. С. *Методика навчання географії у старшій школі : навч. посіб. – практ.* Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2023. 162 с. URL: <https://surl.li/mghafr>.
4. Власенко Р. П., Яковлева В. А. Особливості фахової підготовки майбутніх учителів географії в закладі вищої освіти. *Природнича освіта та наука*. 2024. Вип. 4. С. 15–22.
5. Мельничук М. *Застосування кейс-технологій в навчальному процесі при вивченні географії учнями старших класів ЗЗСО*. Чернівці, 2024. 100 с.
6. Ковальова С. М. Проблеми використання кейсів у професійній підготовці вчителя в Україні. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2013. Вип. 3. С. 93–96.
7. Ковальова С. Н. Різноманітні підходи до класифікації кейсів. *Вісник Житомирського державного університету. Педагогічні науки*. 2014. Вип. 2 (74). С. 20–24.
8. Ковальова С. М. Застосування технології кейс-методу у професійній підготовці майбутніх учителів : метод. рек. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки*. 2017. Вип. 3. С. 100–104.
9. Козак Л. П. Кейс-метод у підготовці майбутніх викладачів до інноваційної професійної діяльності. *Освітнологічний дискурс*. 2015. Вип. 3 (11). С. 153–162.
10. Плющ Ю. О. *Кейс-технологія в початковій школі : poradnik dla vchytelja*. Київ : Вид. група «Основа», 2018. 127 с.
11. Сурмін Ю. П. Кейс-метод: становлення та розвиток в Україні. *Вісник Національної академії державного управління при Президенті України*. 2015. № 2. С. 19–28.
12. Шелевер О., Ступак О., Пшенична Н. Важливість розвитку критичного мислення здобувачів вищої освіти в умовах цифровізації. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Педагогічні науки*. 2024. Вип. 2 (61). С. 20–23.

REFERENCES:

1. Andriichuk, T., & Vlasenko, R. (2024). Osoblyvosti vykorystannia innovatsiinykh tekhnolohii u protsesi pidhotovky maibutnoho uchytelia heohrafii [Peculiarities of using innovative technologies in the process of training future geography teachers]. *Osvita. Innovatyka. Praktyka*, 12(9), 7–14. [in Ukrainian].
2. Baklanova, N. M. (2018). Keis-metod, yak innovatsiinyi metod v suchasnomu pedahohichnomu protsesi [Case method as an innovative method in the modern pedagogical process]. *Novyi vymir nauky ta osvity. Pedahohika i psykholohiia*, VI(68), 164. DOI: <http://doi.org/10.31174/SEND-PP2018-164VI68-01>. [in Ukrainian].
3. Vishnikina, L. P., & Halushka, L. S. (2023). Metodyka navchannia heohrafii u starshii shkoli: navch. posib. – prakt. [Methods of teaching geography in high school: textbook–practical]. Poltava: PNPU named after V. G. Korolenko. Retrieved from <https://surl.li/mghafr>. [in Ukrainian].
4. Vlasenko, R. P., & Yakovleva, V. A. (2024). Osoblyvosti fakhovoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv heohrafii v zakladi vyshchoi osvity [Features of professional training of future geography teachers at a higher education institution]. *Pryrodnycha osvita ta nauka*, 4, 15–22. [in Ukrainian].
5. Melnychuk, M. (2024). Zastosuvannia keis-tekhnolohii v navchalnomu protsesi pry vyvchenni heohrafii uchniamy starshykh klasiv ZZSO [Application of case technologies in the educational process in studying geography by high school students of secondary schools]. Chernivtsi. [in Ukrainian].

6. Kovalova, S. M. (2013). Problemy vykorystannia keisiv u profesiinii pidhotovtsi vchytelia v Ukraini [Problems of using cases in teacher training in Ukraine]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka*, 3, 93–96. [in Ukrainian].
7. Kovalova, S. N. (2014). Riznomanitni pidkhody do klasyfikatsii keisiv [Various approaches to case classification]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu. Pedahohichni nauky*, 2(74), 20–24. [in Ukrainian].
8. Kovalova, S. M. (2017). Zastosuvannia tekhnolohii keis-metodu u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv: metod. rek. [Application of case method technology in the professional training of future teachers: methodological recommendations]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka. Pedahohichni nauky*, 3, 100–104. [in Ukrainian].
9. Kozak, L. P. (2015). Keis-metod u pidhotovtsi maibutnikh vykladachiv do innovatsiinoi profesiinoi diialnosti [Case method in preparing future teachers for innovative professional activity]. *Osvitolohichniy dyskurs*, 3(11), 153–162. [in Ukrainian].
10. Pliushch, Yu. O. (2018). Keis-tekhnolohiia v pochatkovii shkoli: poradnyk dlia vchytelia [Case technology in primary school: teacher's guide]. Kyiv: Vyd. hrupa "Osnova". [in Ukrainian].
11. Surmin, Yu. P. (2015). Keis-metod: stanovlennia ta rozvytok v Ukraini [Case method: formation and development in Ukraine]. *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezidentovi Ukrainy*, 2, 19–28. [in Ukrainian].
12. Shelever, O., Stupak, O., & Pshenychna, N. (2024). Vazhlyvist rozvytku krytychnoho myslennia zdobuvachiv vyshchoi osvity v umovakh tsyfrovizatsii [The importance of developing critical thinking of higher education students in the context of digitalization]. *Naukovi pratsi Mizhrrehionalnoi akademii upravlinnia personalom. Pedahohichni nauky*, 2(61), 20–23. [in Ukrainian].

Дата першого надходження рукопису до видання: 25.10.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 20.11.2025
Дата публікації: 19.12.2025